

Víkendovka Tyfloturistického oddílu Plzeň – 8. – 10.2.2013

Tentokrát jsme vyrazili na víkendovku do Plzně, v počtu 5 vedoucích a 5 dětí. Byli mezi námi i nováčci a jak se ukázalo, všichni to nakonec zvládli v pohodě. Sešli jsme se s předstihem, takže Saša stihla naplánovat, jak bude cestou spát, z čehož ve vlaku rychle sešlo, jak byli všichni natěšení a s batohy plnými svačin. V Plzni nás přivítaly krásné tramvaje a cestou do skautské klubovny jsme společnými silami nakoupili, Verča rozdala úkoly, každý sehnal něco a dohromady to dalo večeři i se snídaní. Hry už jsme nakonec nestihli, akorát se seznámit s prostorem, najíst se a zalehnout. Čas utíkal rychle.

Další den nás čekalo loutkové muzeum. Paní nám vše krásně vysvětlila, seznámila nás s loutkami, jejich principem, účelem i tvůrci a všichni jsme si je prohlídli – ať už zrakem, hmatem nebo obojím. Muzeum bylo krásné a návštěvu završily dvě povedené drobné hry, které sehrál Honzík se Sašou a Danem a vyžádaná názorná ukázka toho, jak fungují pojistné čipy proti krádežím na loutkách.

Pak už jsme se vrhli zpět do zimy nakoupit kuskus s pár pochutinami, rozdělit úkoly a společnými silami jsme v kuchyňce stvořili výtečný oběd. Místo poledního klidu nám Petra přečetla něco o masopustu, což některé uspalo, ale to nám nezabránilo v tom vyrazit vzápětí znovu ven na masopustní průvod. Byl zrovna takový, jak nám to Petra četla, pravá čtyřnohá kobyła, kozel, i medvědář s medvědicí, (která si podala packu s Tádou) a bába s křupavými preclíky.

Mumraj, hudbu a veselí si určitě každý užil a když konečně bylo neštěstí v planoucím ohni svrženo z mostu do řeky a zábava se rozběhla svým dalším směrem, vrátili jsme se do klubovny, zahráli pár her, odhalili u některých z nás hudební zdatnost v cizojazyčných písničkách, společně se zasmáli, snědli co se našlo k večeři a šli znovu na kutě.

Plzeňské podzemí jsme nakonec modifikovali na návštěvu kostelní věže, kde jsme zdolali 62 výškových metrů a přes tři sta schodů, zhodnotili výhled, udělali vrcholovou fotku a zaslouženě se odebrali do tepla restaurace, kde si každý objednal podle svého přání, ať už špagety nebo krokety. A s plnými bříšky jsme se vrátili na nádraží, vlak nás překvapivě rychle odvezl zpátky do Prahy, kde už čekali rodiče nebo kroky po dalších cestách.

Autor: Markéta Kočí